

מפתח הוהב

הקהל שנאסף לפני שבוע באולם המודרני של בית פראנק טינאטרה בנצרת, ניראה בעיני יוגאל אלון כמתאים להשמעת כמה משפטים משלו על הכרזותיו של אל-חביב בורגיבה. "אני תחת הרושם העז של הנואמים האמיצים אשר השמיעו נשיא תרניסיה, וראש עריית נצרת, על הצורך ב" שלום... מזור שצרכים להיות אמיצים כדי לדבר על שלום."

דעתו האישית של שר העבודה על האומץ והשלום: "אנחנו אמיצים די הצורך כדי לגונן על ארצנו. אבל אנחנו אמיצים יותר להעריף להיות בשלום עם האזרחים הערביים בתוך המדינה, ועם הארצות הערביות." אפשר היה לחוש בדריכות המאוזנים. כי לדברי ראש עירייתם, יהיו הם הסובלים הראשונים מכל מלחמה ישראלית-ערבית. אולם אלון לא בא לבירת הגליל כדי לשאת נאום מדיני, אלא כדי להשתתף ב" חגיגות לציון העשור הראשון של המרכז להכשרה מקצועית בנצרת.

פיקוח אישי. אלון, בעצמו יליד הגליל ודובר ערבית רהוטה, בולט לעיני הציבור יותר כהבר הממשלה מאשר כשר העבודה. כי הוא הקפיד על הקמת צוות יעיל בראשות המשרד, סומך עליו שיבצע את העבודה של משרד העבודה. אולם על שטח אחד פיקח השר אישית: השטח הנוגע לערבים.

ירביים פוליטיים טענו כי עשה זאת מ" תוך שיקולים מפלגתיים טהורים, כדי ל" רכוש קולות ערביים לאחדות העבודה. ה" עלה גם נימוק אובייקטיבי: הערבים מהחיים כיום חלק חשוב מכוח העבודה של המדינה, לכן ראויים הם לטיפול מתאים. אלון עצמו הסביר בהתנמנויות שונות, כי יש לעשות מאמצים כדי לשרש מלב האזרח הערבי את הרגשת האפלייה.

אתה ההוראות הראשונות שנתן, עם כניסתו לתפקיד, היתה להבטיח ייצוג ערבי במועצת ציבוריות, כמו המועצה לביטוח לאומי, המועצה לשירות התעסוקה, מועצת האיגודים השיתופיים, לתקן העובדים הבכ" רים של משרדו הוסיף יועץ מיוחד לעניינים ערביים, ליד מנהל שירות התעסוקה.

שני כבישים חדשים. אין זו משרה ריקה מתוכן, כי "המעוטים" מהווים קרוב ל-20% של כוח העבודה במדינה (בעוד שהם רק כ-12.5% מן האוכלוסיה). בדרך-כלל נהוג לחשוב עליהם כעל מצבורים של פועלים שחורים. במידה רבה, זהו אינם המצב; אולם הוא נמצא בתהליך של שינויים צמוקים.

בני הכפרים הערביים, שהחלו את דרכם כפועלים שחורים בבניין ובתעשיית הבל" קים, התמחו במקצועות מבוקשים. הם חופ" סים יותר ויותר עמדות של מנהלי עבודה, טרקטוריסטים, נגרים, מכונאים, נהגים, מס" גרים, במקביל, פונים צעירים משכילים, שהדרך אל המישרה הממשלתית הנוחה חסומה בפניהם, אל בתי-הספר המקצועיים ואל המרכזים להכשרה מקצועית. אל נוצר זה פנה אלון בנאומו: "בימינו אין זה מס" פיק לרצות לעבוד, צריך לדעת איך לעבוד." מכיוון שמשרד העבודה ממונה גם על סלילת הכבישים בארץ, ניתן היה בשנים האחרונות לראות את יוגאל אלון גוזר ל" עתים מזומנות את הסרט החוסם כביש חדש לכפר ערבי. כאשר פרצה מגיפת ה" חצבת בשני הכפרים הגליליים כיסיה וינות, לפני שנה, וילידים מתו מחוסר כבישיגשה להסעתם המהירה לבית-חולים, הורה אלון למשרדו לתת עדיפות לסלילת כבישים ל" שני כפרים אלה. מכיוון שתקציב המשרד לעבודות ציבוריות נקבע מבלי לקחת ב" חשבון את שני הכפרים, הוחלט לבטל סלילת כבישים לישובים עבריים כדי לממן את הסלילה הקשה בגליל. בעוד מספר שבר" עות מתכחן אלון לגזור שם שני סרטים נוספים.

אולם את הדגש העיקרי כשטח הערבי שם אלון על חינוך מקצועי לנוער. ברוב ה" מקרים, זהו חינוך במוסדות מעורבים, לצד נערים עבריים. דבר זה נראה לו כליכך חשוב, שהקדיש לו מישפט ערבי רהוט, בתוך הגאום שנשא בעברית. "המקצוע הוא מפתח זהב", ציטט פיתגם ערבי עתיק, "תנו אותו לאדם והוא יפתח בו את שערי הפרנסה". שומעיו פרצו במחאות-כפיים. לא כליכך בשל חוכן הפיתגם, כמו בשל צליל שפתם היוצא מפיו של השר.

נערת הסטריפטיז ניסתה לבדור את הלקוח - אך הוא רצה יותר

זיר את השעון. כתשובה נתן לי סטירת לחי שעשיתי שלושה סיבובים במקום ועקב הנעל נשבר לי מזה. צעקתי לבוס שלי: "תביא את המשטרה מיד!" הבוס צילצל למשטרה וניידת הגיעה. קראו לי החוצה, שם מסרתי עדות ושוטרים הבניסו את שאוקי לתוך הניידת. אבל לפני שלקחו איתו לתחנת המשטרה ניגש אלי הבוס וביקש שאאתר על התלוי נה. יש לנו הרבה קלינטים ערבים מנצרת, ולא כדאי להסתבך במשטרה בגלל דבר כזה קטן.

תחילה לא רציתי, אך בסוף הסכמתי ו" ביטלתי את התלונה. השוטר אמר שאני טיפשה. שוטר אחר ניגש אלי ואמר לי ששאוקי רוצה לבקש ממני סליחה. עניתי לשוטר: "אני לא רוצה שום דבר. רק תקחו אותו מפה." השוטר הסביר לי שעכשיו, אחרי שביטלתי את התלונה, אי אפשר לקחת אותו. הניידת הסתלקה.

נכנסתי לבאר. הייתי נורא עצבנית והת" יישבתי לבד בפניה. כך ישבתי כעשר דקות. פתאום ראיתי את שאוקי בדלת. גם הבוס ראה אותו, וראה שהמצב מתוח. לכן ניגש ועמד מול שאוקי ואמר לו: "אני לא אתן לך להתקרב אל שריטה!"

שאוקי תפס את הבוס וחיבק אותו, נתן לו שלוש נשיקות על המצח והתחנן לפניו שיתן לו רק לבקש ממני סליחה. הבוס זז הצידה ושאוקי ניגש, נעמד מולי ואמר: "קרעתי לך את השעון - אני משלם. נש" ברו הנעליים - אני משלם." כל מה ש" אמר לי אמרתי לו "טוב, בסדר" כי ראיתי שהוא עוד שיכור.

כל הבחורות מקנאות

וא התיישב מוזק, הזמין חסיקי ולא דיבר כלום. אפילו לא הסתכלתי עליו. פתאום הרגשתי כאב איום בלחי ה" *

ימנית ונפלתי מהכסא על אותה לחי. הרמתי את היד לנגב את הפנים, וראיתי שידי מלאה שברייזוכיית ודם. הבנתי שהוא שבר לי כוס בתוך הפנים. קמתי ונעמדתי לרגע, והדם המשיך לנוול. נפלתי והתעלפתי.

זה הסיפור שהתפרסם, אחרי שמשטרת חיפה פתחה תיק נגד אלפאהום, באשמת תקיפתה, ופציעתה של שרה שורץ. את הפרטים החסרים סיפקה "שריטה" עצמה, שחלקה על חלק מן הפרסומים. הלחן סי" פורה האיש.

משתזף על שפתיהם. בחברת יידה, שאוקי אלפאהום הוא יליד נצרת. בן לאחת המש" פחות החשובות ביותר בעיר זו. הוא גם מקורב - בקשרי נישואין - למשפחה מאדמתו, ומאז

ובינתיים השתכר בבארים בחיפה. קצת אחרי חצות קמתי לשיר איזה שיר יחני. שאוקי ניגש אלי באמצע השיר ואמר לי: "בואי לרקוד." עניתי לו: "אתה לא מסוגל לרקוד במצב כזה." הוא משך אותי אליו בכוח והמיקרופון נמשך עם החוט. הגיטרססט לקח ממני את המיקרופון, ושנינו עמדנו זה מול זה. יש לי שרשרת עליה תלוי שעון. הוא קרע את השרשרת עם השעון ושם אותה בכיסו. המשכתי לעמוד מולי ואמרתי: "תח" *

בתפקיד שרה שווארץ, ליד ה" באר, בפונה הקלאסית של מארחת הממתנה להתחלת הלילה.

רוקדת איתו. יותר מזה - אין זה נהוג להעניק. כי יש הבדל מהותי בין מארחת באר לבין יצאנית. הבלל זה ניטשטש בעיני הגבר בהיר השיער, שבא מנצרת כדי לבלות בחיפה. כאשר התבררה לו הטעות, הוא נטל בקבוק, ניפץ אותו והשחית את פני המארחת ב" שבריו.

זה הסיפור שהתפרסם, אחרי שמשטרת חיפה פתחה תיק נגד אלפאהום, באשמת תקיפתה, ופציעתה של שרה שורץ. את הפרטים החסרים סיפקה "שריטה" עצמה, שחלקה על חלק מן הפרסומים. הלחן סי" פורה האיש.

עשיתי שלושה סיבובים

ערב שבת ישבתי כדרכי בפניה של הבאר ברמת-ההדר. שם אני עובדת מזה שלושה חודשים כרקדנית סטריפטז וזמרת של שירים יחניים. הכיתי להתחלת התוכנית בחצות. ב12 בדיוק נכנס שאוקי אלפאהום. אני מכירה אותו בתור חבר של החברה שלי. היא עובדת ברמת-ההדר כבר שש שנים ויוצאת איתו הרבה זמן.

אמרו לי ששאוקי היה כבר קודם ב" רמת-הדר, אבל מכיוון שהיה מוקדם והבאר היה סגור, ביקשו ממנו לחזור מאוחר יותר.

גיבור העלילה

משתזף על שפתיהם. בחברת יידה, שאוקי אלפאהום הוא יליד נצרת. בן לאחת המש" פחות החשובות ביותר בעיר זו. הוא גם מקורב - בקשרי נישואין - למשפחה מאדמתו, ומאז